

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

SECȚIUNEA A TREIA

CAUZA MEGADAT.COM SRL v. MOLDOVA

(Cererea nr. 21151/04)

HOTĂRÎRE
(satisfacție echitabilă – de radiere)

STRASBOURG

17 mai 2011

Această hotărîre va deveni definitivă în condițiile prevăzute de articolul 44 § 2 din Convenție. Ea poate fi supusă unei revizuirii editoriale.

În cauza Megadat.com SRL v. Moldova,
Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secțiunea a Treia), statuînd într-o cameră compusă din:
Josep Casadevall, *Președinte*,
Alvina Gyulumyan,
Egbert Myjer,
Ján Šikuta,
Ineta Ziemele,
Luis López Guerra,
Mihai Poalelungi, *Judecători*,
și Marialena Tsirli, *Grefier adjunct*,
Deliberînd cu ușile închise la 12 aprilie 2011,
Pronunță următoarea hotărîre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. Cauza a fost inițiată prin cererea (nr. 21151/04) depusă la 8 iunie 2004 împotriva Republicii Moldova la Curtea Europeană a Drepturilor Omului potrivit articolului 34 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ("Convenția"), de Megadat.com SRL („compania reclamantă”), companie înregistrată în Republica Moldova.

2. Printr-o hotărîre pronunțată la data de 8 aprilie 2008 ("hotărîrea principală"), Curtea a statuat că dreptul companiei reclamante garantat de articolul 1 din Protocolul 1 la Convenție a fost încălcat ca urmare a invalidării licențelor obținute (*Megadat.com SRL c. Moldovei*, nr. 21151/04, § 79, 08 aprilie 2008).

3. Ținînd cont de faptul că subiectul aplicării articolului 41 din Convenție nu a fost finalizat pentru luarea unei decizii, Curtea a rezervat acest aspect și a invitat Guvernul și compania reclamantă să prezinte, în termen de trei luni, observațiile lor scrise în acest sens și, în particular, să notifice Curtea referitor la orice acord la care ar putea ajunge.

4. Compania reclamantă și Guvernul au prezentat observații.

ÎN DREPT

5. Compania reclamantă a pretins 12,512,075 euro (EUR) cu titlu de prejudiciu material. Pretențiile respective s-au bazat pe planul de afaceri întocmit pentru anul 2003 pentru Megadat.com SRL și Megadat.com International SRL (care nu este reclamant în cauză) cu privire la

implementarea unor noi tehnologii, cum ar fi televiziunea digitală și internet de viteză înaltă și 7-14 procente anuale de creștere a pieței. În susținerea pretențiilor sale, compania reclamantă a prezentat un raport întocmit de "Estimator-VM", o agenție de rating din Republica Moldova.

Perioada indicată în raport a fost aprilie 2004- iulie 2008. Compania reclamantă a pretins, de asemenea, prejudicii morale în valoare de 100,000 de euro și a susținut că societatea și managerii săi s-au aflat sub presiune și au fost supuși unor numeroase percheziții și verificări din partea tuturor autorităților de inspecție ale statului. Managerul companiei, domnul E. Mușuc, a fost atras la răspundere pentru protestul pașnic împotriva sistării ilegale a activității companiei și a fost victima unui arest ilegal (a se vedea *Mușuc c. Moldovei*, nr 42440/06, 6 noiembrie 2007). Compania reclamantă de asemenea a pretins 36,000 EUR cu titlu de costuri și cheltuieli, dintre care 12.000 euro pentru reprezentarea sa în fața Curții iar restul sumei constituind onorariul achitat agenției de rating "Estimator-VM".

6. Guvernul a contestat sumele pretinse de către compania reclamantă și a susținut, în principal, că Megadat.com International nu a figurat în calitate de reclamant în cauză și că orice informație privind perspectivele de afaceri ale acesteia a fost lipsită de relevanță în prezenta cauză. Mai mult decât atât, Guvernul a susținut că implementarea oricărei noi tehnologii de tipul celor menționate în planul de afaceri prezentat de către compania reclamantă ar fi implicat solicitarea unor licențe noi. Nu se cunoaște perioada care ar fi fost necesară pentru obținerea licențelor și nici dacă compania reclamantă le-ar fi obținut în general. Potrivit Guvernului, planul de afaceri s-a întemeiat pe presupunerea că nu ar fi existat vreo concurență pe piață. Mai mult decât atât, Guvernul a susținut că, după retragerea licențelor deținute, în octombrie 2003, compania reclamantă ar fi putut să solicite noi licențe și să le obțină după șase luni. Respectiv, orice venit ratat urmează să fie calculat numai pentru o perioadă de șase luni, plus cincisprezece zile necesare pentru a îndeplini formalitățile în cauză. Faptul că compania reclamantă nu a redus pierderile sale prin solicitarea unor noi licențe după șase luni, nu poate fi imputat Guvernului. În orice caz, efectuarea calculelor nu va depăși luna aprilie 2007, perioada în care licențele companiei reclamante urmau să expire.

7. La 19 august 2010, după eșuarea reglementării amiabile inițiată cu societatea reclamantă, Guvernul a informat Curtea despre formularea unei declarații unilaterale în vederea soluționării aspectului de satisfacție echitabilă. Guvernul și-a asumat angajamentul să achite companiei reclamante 120,000 EUR în vederea compensării oricărui prejudiciu, precum și 10.000 euro cu titlu de costuri și cheltuieli. Această sumă urma să fie achitată în termen de trei luni de la data notificării hotărârii adoptate de Curte în conformitate cu articolul 37 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului. În cazul omiterii achitării sumelor în cauză în perioada de trei luni indicată, Guvernul urmează să achite penalități, din momentul

expirării perioade în cauză pînă la achitare, la o rată egală cu rata minimă de împrumut a Băncii Centrale Europene pentru perioada de întârziere, plus trei procente. Guvernul a solicitat Curții să radieze cererea în conformitate cu articolul 37 din Convenție.

8. Prin scrisoarea din 07 octombrie 2010, reprezentantul companiei reclamante a declarat că suma indicată în declarația Guvernului ar fi inacceptabil de redusă și din aceste motive, a solicitat Curții să respingă propunerea Guvernului. Compania reclamantă a insistat asupra pretențiilor formulate în comentariile sale anterioare (a se vedea paragraful 5 de mai sus).

9. Curtea notează că articolul 37 din Convenție prevede că poate, în orice etapă a procedurii, să decidă radierea de pe rolul său a unei cereri în cazurile în care circumstanțele determină una din concluziile specificate la litera (a), (b) sau (c) din paragraful 1 din articolul respectiv. Articolul 37 § 1 (c) permite Curții să o cauză de pe rolul său, în special în cazul în care:

“pentru orice alt motiv constatat de Curte care nu mai justifică continuarea examinării cererii”.

Articolul 37 § 1 la final conține prevederea următoare:

“Totuși, Curtea continuă examinarea cererii dacă respectarea drepturilor omului garantate prin Convenție și Protocoalele sale o cere.”

10. De asemenea, Curtea constată că, în anumite circumstanțe, ar putea radia de pe rolul său o cerere, sau o parte a plîngerilor, potrivit articolului 37 § 1 (c) din Convenție, în temeiul unei declarații unilaterale formulată de Guvernul pîrît, chiar și în cazul în care reclamantul dorește continuarea examinării cauzei.

Mai mult decît atît, nimic nu împiedică un Stat reclamat să depună o declarație unilaterală, la fel ca și în prezenta cauză, cu referire la procedura rezervată potrivit articolului 41. În acest scop, Curtea va examina cu atenție declarația în lumina principiilor generale aplicabile în ceea ce privește articolul 41 al Convenției (a se vedea, de exemplu, *Brumărescu c. România* (satisfacție echitabilă) [MC], nr. 28342/95, § 20, CEDO 2001-I).

11. În procesul examinării prezentei cauze, Curtea a obținut informații de la părți cu privire la profitul net al companiei reclamante obținut după achitarea taxelor în cursul ultimilor trei ani de activitate. Potrivit informațiilor furnizate de către părți, se pare că în anul 2001 compania reclamantă a suferit o pierdere de 317,922 EUR. În 2002, profitul net a fost de 145,680 EUR, iar în anul 2003 acesta a constituit 202,706 EUR.

12. În temeiul cifrelor indicate în comentariile companiei reclamante, Curtea notează că cea mai mare parte a venitului ratat pretins nu provin de fapt dintr-o activitate care ar fi fost desfășurată în realitate, și anume, din activitatea sa înainte de retragerea licenței, însă din planuri care nu au fost

realizate ci doar anticipate. În special, se pare că compania reclamantă nu a întreprins vreo încercare pentru a pune în aplicare planul de afaceri pentru anul 2003. Curtea este de acord cu argumentele Guvernului potrivit cărora compania reclamantă ar fi avut nevoie de noi licențe pentru implementarea planului său de afaceri și că există numeroase presupuneri privind încercările de a anticipa perioada în care aceasta ar fi obținut astfel de licențe și dacă le-ar fi obținut în general. În astfel de circumstanțe, și lăsând la o parte faptul că pretențiile companiei reclamante se referă de asemenea la o persoană juridică care nu figurează în calitate de reclamant în prezenta cauză, Curtea nu este convinsă că venitul anticipat al companiei reclamante ar fi atins cote suficiente pentru a fi considerat cu suficientă certitudine un drept protejat din punct de vedere juridic, astfel încât să fie susceptibil compensării.

13. Curtea a examinat, de asemenea, pretențiile companiei reclamante cu titlu de prejudiciu moral și costuri și cheltuieli și le consideră excesive în lumina jurisprudenței sale (a se vedea *Oferta Plus SRL c. Moldovei* (satisfacție echitabilă), nr. 14385/04, 12 februarie 2008, și *Dacia SRL c. Moldovei* (satisfacție echitabilă), nr. 3052/04, 24 februarie 2009).

14. Ținând cont de constatările de mai sus și de cuantumul despăgubirilor propuse de Guvern, care par să fie echitabile în prezenta cauză, Curtea consideră că nu mai este justificată continuarea examinării cauzei (articolul 37 § 1 (c)) (a se vedea *Racu c. Moldovei* (satisfacție echitabilă – de radiere), nr. 13136/07, 20 aprilie 2010).

15. În lumina celor expuse mai sus, Curtea este satisfăcută de faptul că respectarea drepturilor omului, în modul prevăzut de Convenție și de Protocoalele sale, nu determină continuarea examinării cauzei (articolul 37 § 1 *in fine*).

În consecință, aceasta urmează a fi radiată de pe rol.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE

1. *Ia act* de termenii declarației Guvernului reclamat și de modalitățile pentru asigurarea conformității cu angajamentele asumate în aceasta;
2. *Decide* să radieze cauza din lista sa de cereri.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 17 mai 2011, în conformitate cu articolul 77 § § 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Marialena Tsirli
Grefier adjunct

Josep Casadevall
Președinte